

[Boeck-Hansen.]

er ogsaa ganske enige i, at gennemføres et saadant Princip, bør der ydes Statstilskud til Opmuntring deraf, og endogsaa et virkelig stort Statstilskud, saaledes at Princippet Hjælp til Selvhjælp virkelig gennemføres. Det skal være et ordentligt Tilskud, og at Tilskuddet fordeles paa saa retfærdig en Maade som vel muligt, er jo ogsaa naturligt. Kan Arbejdsløshedsdirektoratet overkomme at administrere dette Tilskud efter de nye Regler her, synes jeg, det vil være godt. Den gamle Kurve, hvorefter Tilskuddet blev fordelt, var jo en aftrappet Linie, og denne aftrappede Linie kunde meget let foraarsage, at et lille Udsving i Middelfortjenesten inden for Medlemmernes Rækker medførte et meget stort Udsving i Statens Tilskud. Det er ganske tydeligt, at det først og fremmest er dette, man vil til Livs, fordi det meget let kunde foraarsage store Vanskeligheder for Arbejdsløshedskasserne, ganske særlig hvis de ikke var i Besiddelse af en ret stor Reserve. Der er jo heldigvis adskillige Arbejdsløshedskasser, der har store Reserver. Om disse Reserver skulde anvendes nu eller senere eller helt være uanribelige, skal jeg slet ikke komme ind paa i dette Øjeblik, jeg vil kun have Lov til at spørge: Er man tilfreds med disse Reservers Anbringelse? Er det saadan, at disse mange Penge er anbragt paa rette Maade? Jeg synes, det har sin ganske overordentlig store Betydning for Staten at vide dette, naar den giver saa store Tilskud, som den gør. Jeg ved, at for Hovedparten er Regelen den, at de anbringes efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler, men om Resten er anbragt saaledes, at man kan sige, det er tilfredsstillende, synes jeg det vilde have sin Betydning at faa at vide i det Udvalg, som jeg gaar ud fra bliver nedsat.

Hvad selve Kurven angaar, anser jeg den for at ligge betydelig bedre end den gamle aftrappede Linie. Dog kan man heller ikke sige, at denne Kurve er ganske rationel. Saaledes som den er fremstillet i Bemærkningerne til Lovforslaget, viser den en vis Fladhed fra 2 000 Kr. til 3 200 Kr., derefter kommer et Knæk, og det gaar saa over til en noget mere krum Kurve. Det er naturligvis ikke helt rationelt, men det er en Arvesynd, Kurven har overtaget fra den knækkede Linie, og det er vist overordentlig vanskeligt at faa den til at ligge bedre, end den nu ligger, naar den skal ligge inden for de Intervaller, den knækkede Kurve havde. Naar det er lykkedes at lægge den saadan, at Maksimaludsvinget ikke er mere end 1,9 pro mille, det vil sige, at det giver en

Mindreudgift paa 72 000 Kr., tror jeg det er, om Aaret, saa maa man mene, at det er rigtig godt gjort, nemmere, bedre kunde det maaske ikke let gøres. Der er altsaa her en Besparelse paa 72 000 Kr. om Aaret, men denne lille Besparelse forsvinder jo ganske, naar Talen bliver om Forskydningen i Kurven med Hensyn til Pristallet, thi denne Forskydning vil jo komme til at koste 3,2 Mill. Kr., saaledes at de Penge, der spares, hurtigt forsvinder.

Hvad Lovforslaget om en Pristalsregulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb angaar, forekommer det mig rigtigt, at denne Lov kun skal gælde i 4 Maaneder, saaledes at man gennem den kommende Vinter kan høste Erfaring, førend man lovgiver videre paa dette Omraade. Ingen ved, hvordan Foraaret vil forme sig, og jeg synes derfor, som sagt, det er rigtigt, at man paa dette Omraade ikke lovgiver for mere end 4 Maaneder.

Der er i dette Lovforslag Tale om de daarligst stillede Arbejdsløshedskasser, hvoraf man mener, at 20 er saa daarligt stillede, at der maa ydes dem Hjælp fra Statens eller rettere fra det offentlige Side. Man tænker her navnlig paa de Kasser, hvis Medlemmers Middelindegt ligger under 3 000 Kr., og hvor den gennemsnitlige Ledighedsprocent er større end 20. Om dette nu netop er det helt rigtige, er maaske et Spørgsmaal, som vi ogsaa kunde overveje i Udvalget.

Det samlede Tilskud skal udgøre 5,2 Mill. Kr., hvoraf Staten skal betale en Trediedel, Kommunerne det øvrige efter nærmere angivne Regler. Jeg har nu altid haft noget imod at lægge Udgifter over paa Kommunerne, navnlig i Tider som disse, hvor de er saa stærkt belastede, men det maa jo den højtærede Indenrigsminister vide, om det lader sig gøre; vi maa naturligvis fralægge os Ansvaret i saa Henseende. Og hvordan Staten skal faa sine Udgifter som Følge af denne Lov og den føromtalte dækket, det ved vi altsaa ikke. Den højtærede Socialminister bebudede, at den højtærede Finansminister vil fremkomme med et Forslag i saa Henseende. Vi havde naturligvis haabet, at den højtærede Finansminister, foreløbig i det mindste, vilde holde op med at komme med nye Forslag om Skatter. Det er der altsaa intet Haab om, men fordi vi nu stiller os velvilligt over for disse to Forslag, saa vil vi ikke dermed paa nogen Maade have sagt, at vi føler os bundne med Hensyn til, hvad den højtærede Finansminister kan hitte paa; det har vi en vis Respekt for, og det vil vi derfor tage en Reservation over for.